

Dialoge zu „Op’n Weg na den roden Planeten“

Szene 1: Sveni an der Bushaltestelle

Sveni fliegt zurück zur Erde und landet in Nordfriesland – an einer Bushaltestelle. Ein Kind wartet dort auf den Schulbus. Es regnet. Endlich kann Sveni die neuen Plattkenntnisse anwenden.

Sveni: Moin!

Kind: Moin!

Sveni: Vundaag is dat aver en Schietwedder!

Kind: Ach wat: Dat gifft keen leeg Wedder, dat gifft blots falsche Kledaasch. Man keen büst du egens?

Sveni: Ik bün Sveni un ik weer jüst op’n Mars.

Kind: Dor weer dat Wedder seker noch orrig wat leger as hier. Ik heff leest, dat dat dor in’n Dörchnitt Minus 68 Grad koolt is.

Sveni: Dat stimmt, du büst ja wat plietsch! Jichtenswann weer ik kumplett verklaamt. Man: Wat mutt, dat mutt!

Kind: Ik mutt glieks instiegen. Kiek mal, dor vörn kummt de Bus.

Sveni: Kannst du mi noch gau seggen, wodennig ik na de neegste Stadt kamen do?

Kind: Jümmers de Straat lang – dor achtern sühst du al den Karktoorn.

Sveni: Besten Dank di! Dat löppt! Veel Pläseer in de School di. Un hool di fuchtig!

Kind: Bet anner Maal! Goden Weg! Maak ’t goot!

Der Bus hält an der Bushaltestelle und das Kind steigt ein. Sveni macht sich auf den Weg in die nächste Stadt. Zum Glück hat der Regen aufgehört.

Szene 2: Sveni in der Bäckerei

Am Ortseingang der nächsten Stadt sieht Sveni einen Lebensmittelladen.

Sveni: Ik bün bannig hungerig. Ik gah dor mal rin un kiek, wat dat dor geven deit.

Sveni betritt den Laden. Die Verkäuferin begrüßt Sveni.

Verkäuferin: Go'n Dag un hartlich willkamen! Woans kann ik di hölpfen?

Sveni: Ik bün orrig platt. Ik harr geern wat to eten.

Verkäuferin: Nu, dorvun hebbt wi rieklich.

Sveni: Hebbt ji en schön Rundstück mit Kees?

Verkäuferin: Mit Botter, Gurk, Tomaat un Solt?

Sveni: Wunnerbor! Dat smeckt seker goot. Kann ik hier ok mit Marsdaler betahlen?

Verkäuferin: Marsdaler?

Sveni: Ik weer jüst in'n Weltruum ünnerwegens un heff dacht ...

Verkäuferin: Kloor, nehmt wi. Dat maakt denn in Marsgeld Föffteln Achtzig.

Sveni gibt ihr die orange leuchtenden Marstaler.

Sveni: Hier, dat stimmt so. Besten Dank un en wunnerboren Dag!

Verkäuferin: Hool di munter! Un kiek mal wedder in!

Sveni verlässt das Geschäft.

Verkäuferin (zu sich): Marsdaler ... Ik hööp, ik kann dormit ok in annere Ladens betahlen.

Szene 3: Sveni telefoniert mit Beebo

Sveni sitzt auf dem Markplatz des kleinen Ortes und isst das Brötchen mit Käse. Plötzlich klingelt Svenirs Telefon.

Sveni: Moin! Wokeen is dor?

Beebo: Na, ik.

Sveni: Ach, du büst dat, Beebo. Woans geiht di dat?

Beebo: Düchtig goot!

Sveni: Dat freut mi basig.

Beebo: Woans finnst du dat in Noordfreesland?

Sveni: Hier gefällt mi dat. Du warrst seggen, dat weer Tüdelkraam: Hier kann ik orrig Platt snacken un sogor reell mit Marsdaler betahlen. Ik hööp, in Dithmarschen is dat ok pläseerlich.

Beebo: Mit Marsdaler heff ik dat noch nich probeert, man sünst is dat hier jüst so as bi di.

Sveni: Dat klingt wunnerbor. Besten Dank di övrigens, dat du mi Platt lehrt hest. Dat weer ja fein op'n Mars un allens, man dat best an uns Reis weren doch dien Lexen. Ik kaam ok bald na Dithmarschen, denn süht wi uns wedder un snackt en Reeg. Bet dorhen! Hool di düchtig!

Beebo: Ik freu mi al op dien Besöök. Un denk daran: Jümmers mit de Roh!

Sveni legt auf und isst das Käsebrötchen zu Ende.